

Μάθε να περιμένεις (η αρετή της υπομονής)

[/ Γενικά Θέματα](#)

... Πρέπει να μάθεις να κάνεις υπομονή. Όχι απλώς να λες τη λέξη αυτή στους άλλους, «κάνε υπομονή», ούτε μόνο να τη διαβάζεις σε βιβλία κι ομιλίες, αλλά να 'ναι κυρίως το προσωπικό σου βίωμα, το χαρακτηριστικό σου. Αξίζει για μερικά πράγματα να περιμένεις. Είναι ανάγκη να περιμένεις. Εργάζεται ο Θεός. Μόνο που έχει τους δικούς του ρυθμούς. Ο Θεός εργάζεται πολύ υπομονετικά. Κι η φύση το ίδιο κάνει. Ένα λουλουδάκι θ' ανθίσει όταν έρθει η ώρα του. Δες ακόμα την αλλαγή των εποχών. Παρατήρησε επίσης πώς μεγαλώνει το σώμα μας. Όλα αυτά αλλάζουν, αλλά σε πολύ διαφορετικούς ρυθμούς απ' αυτούς που μας έχει συνηθίσει η τρελή κοινωνία μας. Αυτό το τρέξιμο, αυτός ο πανικός η ταραχή που μας κάνει όλους τόσο πολύ βιαστικούς, αφήνουν τον Θεό αμέτοχο. Ο Θεός δεν μπαίνει σ' αυτούς τους τρελούς ρυθμούς μας. Κινείται στους ρυθμούς της δικής του αγάπης και της δικής του υπομονής. Ο Κύριος δεν έχει άγχος, ο Κύριος κινείται ήρεμα.

Μάθε το κι εσύ. Όλα να γίνονται ήρεμα. Ηρέμησε και μάθε να περιμένεις και να μη βιάζεσαι. Μάθε στη ζωή σου, να μη θες να μπαίνει ο Θεός στο δικό σου άγχος άλλωστε να αγχώνεις ακόμα και το Θεό, αλλά προσπάθησε εσύ να μπαίνεις στο κλίμα του Θεού. Στο κλίμα ακριβώς αυτής της υπομονής, της απαντοχής, της ηρεμίας, ώστε να μοιάζεις εσύ στο Θεό κι όχι αυτός σε σένα. Η προσευχή θα σου χαρίσει αυτό το δώρο. Δεν είναι εύκολο να το νιώσεις. Αν θες, κάνε προσευχή να το καταλάβω κι εγώ αυτό και να το ζήσω. Δεν μπαίνει ο Θεός στον τρελό ρυθμό μας. Κι ευτυχώς. Διότι αυτό που ζούμε εμείς είναι κάτι σπασμωδικό κι

αρρωστημένο. Πώς αλλιώς να ονομάσεις αυτό το τρεχαλητό που μας πιάνει. Ο Κύριος όμως έχει το δικό του ρυθμό. Δεν είναι σαν κι εμάς. Εργάζεται, αλλά όχι όπως θέλουμε εμείς. Εμείς θέλουμε εδώ και τώρα. Κι ο Θεός μας λέει, «Γιατί δεν κοιτάτε να διδαχτείτε απ' τον εαυτό σας; Γιατί δεν κοιτάτε την κατασκευή σας, τη φύση σας, ώστε να κατανοήσετε πώς σας έχω πλάσει; Δεν καταλαβαίνετε ότι σας έχω δώσει αφορμές να θυμάστε την υπομονή; Πότε έμεινες έγκυος; Πριν μήνες. Και πότε θα γεννήσεις το παιδάκι σου; Μετά από εννέα μήνες. Γιατί; Εφόσον το παιδί σου αυτό υπάρχει μέσα από την ίδια στιγμή της σύλληψης, γιατί δεν γεννιέται την άλλη μέρα; Δε θα μπορούσα Εγώ, ο Θεός να κάνω το παιδί να γεννιέται την άλλη μέρα; Ναι, αλλά σε διδάσκω και μ' αυτόν τον τρόπο, εσένα που θα γίνεις μάνα, να περιμένεις. Και εσένα που θα γίνεις πατέρας, επίσης. Να περιμένεις κι εσύ». Μαθαίνεις την υπομονή...

Από το βιβλίο : «Αγάπη για πάντα – Αθέατα Περάσματα 2»

π. Ανδρέας Κονάνος

... Πρέπει να μάθεις να κάνεις υπομονή. Όχι απλώς να λες τη λέξη αυτή στους άλλους, «κάνε υπομονή», ούτε μόνο να τη διαβάζεις σε βιβλία κι ομιλίες, αλλά να 'ναι κυρίως το προσωπικό σου βίωμα, το χαρακτηριστικό σου. Αξίζει για μερικά πράγματα να περιμένεις. Είναι ανάγκη να περιμένεις. Εργάζεται ο Θεός. Μόνο που έχει τους δικούς του ρυθμούς. Ο Θεός εργάζεται πολύ υπομονετικά. Κι η φύση το ίδιο κάνει. Ένα λουλουδάκι θ' ανθίσει όταν έρθει η ώρα του. Δες ακόμα την αλλαγή των εποχών. Παρατήρησε επίσης πώς μεγαλώνει το σώμα μας. Όλα αυτά αλλάζουν, αλλά σε πολύ διαφορετικούς ρυθμούς απ' αυτούς που μας έχει συνηθίσει η τρελή κοινωνία μας. Αυτό το τρέξιμο, αυτός ο πανικός η ταραχή που μας κάνει όλους τόσο πολύ βιαστικούς, αφήνουν τον Θεό αμέτοχο. Ο Θεός δεν μπαίνει σ' αυτούς τους τρελούς ρυθμούς μας. Κινείται στους ρυθμούς της δικής του αγάπης και της δικής του υπομονής. Ο Κύριος δεν έχει άγχος, ο Κύριος κινείται ήρεμα.

Μάθε το κι εσύ. Όλα να γίνονται ήρεμα. Ηρέμησε και μάθε να περιμένεις και να μη βιάζεσαι. Μάθε στη ζωή σου, να μη θες να μπαίνει ο Θεός στο δικό σου άγχος άλλωστε να αγχώνεις ακόμα και το Θεό, αλλά προσπάθησε εσύ να μπαίνεις στο κλίμα του Θεού. Στο κλίμα ακριβώς αυτής της υπομονής, της απαντοχής, της ηρεμίας, ώστε να μοιάζεις εσύ στο Θεό κι όχι αυτός σε σένα. Η προσευχή θα σου χαρίσει αυτό το δώρο. Δεν είναι εύκολο να το νιώσεις. Αν θες, κάνε προσευχή να το καταλάβω κι εγώ αυτό και να το ζήσω. Δεν μπαίνει ο Θεός στον τρελό ρυθμό μας. Κι ευτυχώς. Διότι αυτό που ζούμε εμείς είναι κάτι σπασμωδικό κι αρρωστημένο. Πώς αλλιώς να ονομάσεις αυτό το τρεχαλητό που μας πιάνει. Ο Κύριος όμως έχει το δικό του ρυθμό. Δεν είναι σαν κι εμάς. Εργάζεται, αλλά όχι όπως θέλουμε εμείς. Εμείς θέλουμε εδώ και τώρα. Κι ο Θεός μας λέει, «Γιατί δεν κοιτάτε να διδαχτείτε απ' τον εαυτό σας; Γιατί δεν κοιτάτε την κατασκευή σας, τη φύση σας, ώστε να κατανοήσετε πώς σας έχω πλάσει; Δεν καταλαβαίνετε ότι σας

έχω δώσει αφορμές να θυμάστε την υπομονή; Πότε έμεινες έγκυος; Πριν μήνες. Και πότε θα γεννήσεις το παιδάκι σου; Μετά από εννέα μήνες. Γιατί; Εφόσον το παιδί σου αυτό υπάρχει μέσα από την ίδια στιγμή της σύλληψης, γιατί δεν γεννιέται την άλλη μέρα; Δε θα μπορούσα Εγώ, ο Θεός να κάνω το παιδί να γεννιέται την άλλη μέρα; Ναι, αλλά σε διδάσκω και μ' αυτόν τον τρόπο, εσένα που θα γίνεις μάνα, να περιμένεις. Και εσένα που θα γίνεις πατέρας, επίσης. Να περιμένεις κι εσύ». Μαθαίνεις την υπομονή...

Από το βιβλίο : «Αγάπη για πάντα - Αθέατα Περάσματα 2»
π. Ανδρέας Κονάνος

Πηγή: logia-tou-aera.blogspot.gr